

Նամակայ կին մը երկար ժամանակ հիւսնաբերութիւն կրէր եւս մեռնելով, մահահաւիթ աստիճանին վրայ ինքնապաշտպանութիւնները որովայնը ձեռքեր 48 լիւրանոց անկերպարան ուս մը հաներ են, որուն մէջէն երկայն մտղերով և կատարեալ ակուսներով տղեկ մը ելեր է: «Երկայ եղզ բժիշկներն այս տարօրինակ ծնունդը պնդեցին՝ հաստատեր են թէ 25 տարեկէ ՚ի վեր նոյն աղեկը մօրն արգանդին մէջ մը նայեր և վերջապէս մօրը մահահաւիթ պատճառ եղեր է:

— Արեւմտեան լրագրաց խօսքին նայելով՝ Աւստրիոյ կառավարութեան առ այժմ ունեցած բոլոր ծովային զօրութիւնը 92 թնդանօթ կրող մէկ եւս պարկ նաւէ, 22 էն մինչև 50 թնդանօթ կրող 15 Ֆրիգատ թնդ և քորվէթէ, և 2 թնդանօթ էն մինչև 6 թնդանօթ կրող 24 կտոր մանր նաւերէ և շոգենաւներէ՝ այն է ընդ աւմենը 40 կտոր նաւէ և 639 թնդանօթէ կը բաղկանայ եղեր:

— Նորկաստան բանող անդրեակն շոգենաւներն Քանտոն անուն հսկայ շոգենաւն ամոնոյ սկիզբները Պայէլ-Մանտեպի բացակայութենէ պէտքով ինքն հանգիստը ընկրկեր է, բայց բարեբարար բոլոր նաւաստիներն ազատուեր են:

— Գարդեական լրագրի մը մէջ կը կարգանք թէ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգաց հիւսիսային հասարակագիտութեան այժման պարտքը 1700 միլիոն թալէնթի կը հասնի, սակայն դարձեալ փոխառութիւն չեներու պատրաստութիւն ունի եղեր:

Մոյն լրագիրը կրտ նաև թէ պատերազմական ծախուց և այլ և այլ պիտոյից համար օրական երկու միլիոն թալէնթ պէտք ունի հիւսիսային հասարակագիտութիւնը:

Ազգային վարչարանաց ընդհանուր բարեկարգութեան համար բաւական ժամանակէ ՚ի վեր Աւստրիական խորհրդէն սպասուած կանոնադրութիւնն անցեալ շաբթու տեսնուեցաւ:

Վան անոնք՝ որ Ազգին զարգացման և բարգաւաճմանց յոյն ազգային դատարարութեան վրայ դրած են, անշուշտ գոհութեամբ պիտի տեսնեն այս կանոնադրութիւնն՝ իրեն ազգային մտաբարան և բարոյական զարգացման ուղեցոյց:

Մոյն բերկրակ դրացման և մենք կողջանենք յիշեալ կանոնադրութիւնը՝ բայց միանգամայն իրեն հրատարակային թերթը դործին կարևորութեան չափովը կը պարտաւորինք քննութեան մ'անուշ կայն, և եթէ գիտողութեան արժանի կարևոր կէտ մը նշարենք, ամենայն անկեղծութեամբ և աւանդմանակրկիտ փոյուն բըծախնդրութեան համառօտը Աւստրիական խորհրդի կամ համայն Ազգին ուշաբթութեանը ներկայացնել:

Կանոնադրութիւնն հինգ գլխակարգութեանց բաժնուած է, որք են՝

- Ա. Աւանդը.
Բ. Հոգաբարձութիւն.
Գ. Գաստատութիւն.
Դ. Կառավարչութիւն.
Ե. Բնութիւն:

Այս հինգ գլուխներուն առաջինը՝ ըստ մեզ՝ ազգային գաստատարութեան բուն հիմնադիրը կը կարգէ պիտակէս, մը նայեալները բարեկարգութեան վերաբերեալ կանոններ կամ հրահանգներ են, ուրիշ թէ և կարևոր բայց երկրորդական հանգամանքն են հիմնադրին, վասն որոյ մենք ալ զանոնք առայժմ մէկից թողլով՝ առաջին գլխոյն վրայ կամրոպենք մեր ուշաբթութիւնը, և գիտողութեան արժանի երեցած կէտերը կը նշանակենք, միակ նպատակ ունենալով մեզ պիտանին, օգտակարագոյնն ու դործադրելին:

Ա. Կանոնադրութիւնը եօթն տարեկանէ վար աշակերտ չնդունիր ՚ի վարժարան: Ետով մտադած կամ ուշաբթութիւն չըրած կերելի, որ մեր ազգային վարժարանները միանգամայն պատասխարան

(այլ ա՛ղել) են մանր աղբատ տղայոյ, որոյ մայրերը մեծ մասամբ ցերեկները դործի կամ ծառայութեան երթարով ՚ի ընկող գաւախները հինգ տարեկանէն սկսեալ վարժարան կը դրկեն, առանց որոյ յիշեալ աղբքն անարշտպան և անկառավար մնալով՝ փողոցներուն մէջ կը թափախն, և դանազան վտանգներու ենթակայ կըլան:

Աւստի եթէ այն կանոնադրութիւնը բաւ առ բաւ դործադրուի, ազգային վարժարանաց մէջ զանուած աղբոյց երբորք մտար ճանաչել հարկ կըլայ, որոնք եօթն տարեկանէն վար են, և որոյ մէջ շատեր կը գտնուին որ բաւական յաջողութեամբ հասարակ ընթերցումներ, և մինչև իսկ գիր սովորած են:

Արդ յիշեալ աղբոյց վարժարաններն ճանբու իլը կամ վարժարան չնդունու իլը ծանր դժգոհութեանց և անարատհանութեանց առիթ չըլար:

Բ. Կանոնադրութիւնն ազգային վարժարանաց մէջ ուսմանց տեղորութիւնը տասն և մէկ տարի սահմանած է, ՚ի սեւէ որ տղայ մը եօթն տարեկան հասակէն սկսեալ եթէ շարունակ վարժարան երթայ և անխափան յարստեւութեամբ աշխատի հազիւ տասն և ութ տարեկան հասակէն մէջ պիտի կրնայ աւարտել իր դրոյրոցական ընթացքը: Արդ, աղբք այս հասակէն մէջ վարժարանէ ելնելէ ետև ՚ի նշ պիտի ընեն: — Հարկաւ, արհեստ մը սովորելու ժամանակիննանցած ըլլալով՝ պիտի պարտաւորին իրենց արդէն սովորած ուսմանցը յարմար դործ մը փնտրելու, այն է վարժապետութիւն, գրագրութիւն կամ թարգմանութիւն. հետևաբար անթիւ վարժապետներ, գրագիրներ կամ թարգմաններ պիտի ունենանք, որոնք ամենամեծ մասին անհնար պիտի ըլլայ դործ կամ պաշտօն գտնել. և որով հետև բան մը որչափ աւատ ըլլայ՝ այնչափ արժէքն ալ վար կըլնայ, ուստի Անքաշաքի բաղկակի դործարանաց բանուորներուն պէս հազիւ չորաբեկ հաց մը հայթայթող կամ բորբովն անգործ մը նացող խեղճ վարժապետներու, գրագիրներու կամ թարգմաններու բանակներ պիտի ելնեն աղբի մէջ, կամ եթէ կընենք ՚ի մեզ ըսել՝ մեծ մասամբ վարժապետներէ գրագիրներէ կամ Միտերոմներէ բաղկացեալ աղբ մը պիտի կազմենք: . . .

Այս անտեղութեան առաջին առեւելու համար ՚ի նշ ընելու է ուրեմն: — Այս տասնամեկ խիստ պարզ է: — Տղայ մը 12 կամ 13 տարեկան ըլլալուն պէս, այսինքն Աւստրիական խորհրդի շնամ կանոնադրութեան համեմատ նախադրութեան վարժարանի ուսմանընք աւարտելէն անմիջապէս ետքը վարժարանէն հանելու և արհեստի դիկելու է՝ առանց երկրորդական վարժարանի ուսմանց հետևեցնելու: ՚ի սեւէ թէ երկրորդական վարժարանի ուսմանընք կամ բնու հետևող չպիտի ունենան, կամ խիստ քիչ և մայ վերջին պարագային մէջ ալ՝ մտրդուութեան անհրաժեշտ ուսանելիքը խիստ քիչ բարեբողբներու բաժինը պիտի ըլլայ:

Այս ալ կարծենք չկրնար ընդունելի: Արեւմտեան պէտք է հետևեցնենք թէ Աւստրիական խորհրդի կանոնադրութեան այս մտքը մեր ազգին վիճակին անյարմար, Սահմանադրութեան ոգոյն և պրակտիկութեան անհամաձայն, սխալ և անընդունելի է: — Այս վիճիւր ձեռքն հաս զուրկներու կը թողուք:

Գ. Աւանդ ընտրութիւնն ու բաժանումը մեր թաղական վարժարանաց վիճակին և հանգամանացը ճշդիւ չկրնար պատասխանել:

Օրինակի համար. Հոգեբանութիւնը, եռանկիւնաշափութիւնը, վերլուծական երկրաչափութիւնը՝ բարձրագոյն ուսմանց կարգէն են, և ձեռարաններու կամ բարձրագոյն դպրոցներու մէջ կրնան դաս տրուել, բայց ազգային թաղական գաղտնեւորութեան մասնաւոր շնորհ զիտեր որ եթէ այս ուսմանընքներուն համար դո՛ւնէ երկու վարժապետ Աւստրիական խորհրդէն ուղարկու պիտի կրնայ յու յընել:

Ասոց տեղ աւելի պատշաճ և օգտակար չէ՛ր ըլլար արդեօք բնական պատմութեան և հիստորիան գիտութեան գործնական սկզբանց վրայ դո՛ւնէ համառօտ անդեկութիւններ մատակարարող դասեր սահմանել ազգային վարժարանաց մէջ:

Դ. Հայկաբանութիւնն իւր սարգը սովորելու համար որոշուած տասն տարի ժամանակը խիստ տարապայման կը թուի մեզ ազգային վարժարանաց համար:

Տասն տարի շարունակ հայկաբանութեան դոհել: Սարափելի՛ ուսմանը, ահազի՛ն կորուստ ժամանակի: Ե խոտիկ խօսելով, հայկաբան վարժապետներ կամ մասնագիտներ հասցնելու համար անդամ չափազանց երկար կերելի մեզ այսքան ժամանակը:

Աւստի ուսմանց ընթացքին մեծաւսմանց միջոցին պէս այս ալ կարծենք չափաւորութեան կարօտ է:

Ե. Արդ յիշեալ համառօտ գիտություններէն յոյանի կը տեսնուի, որ Աւստրիական խորհրդի շնամ կանոնադրութիւնն առաւել զիշերթի վարժարաններու կամ ձեռարաններու կրնայ յարմարիլ, քան թէ ցերեկեայ վարժարաններու: և աւելորդ է ըսել թէ զիշերթի վարժարաններու կանոնադրութիւնը ցերեկեայ մանուսանդ նախադրութեան վարժարաններու յարմարցնել ուղեւ, վեցամսեայ կամ մէկ տարեկան տղու մը յիսուն տարեկան մտրդու զրեատ հագցընելու կը նմանի:

Գուցե առարկուի մեզ թէ Աւստրիական խորհուրդն իր շնամ կանոնադրութիւնն իրեն ծրագրի ներկայացուցած է ազգին հրաւիրելով գաղտնական հոգաբարձութիւնները որ «իրենց խնամոց տակ զրուումած ազգային վարժարաններն այժմէն միակերպ բարեկարգութեան ընթացքի մէջ մտցնեն համաձայն իր շնամ կանոնադրութեանը, որպէս զն թէ՛ իրենց և թէ՛ Աւստրիական խորհրդի փորձառութեամբ ստացած գիտողութիւններով մինչև յաւաքիցայ 1865 տարւոյն սկիզբը կանոնադրութիւնը կարելի եղածին չափ կաւարտելութեան հասած ներկայանայ ազգային Քաղաքական ժողովոյն միջոցաւ Բնահանուր ժողովոյ ազգին ՚ի վաւերացումն:»

Կը գովենք Աւստրիական խորհրդի այս խոհական նախատեսութիւնը, որով իր շնամ կանոնադրութիւնն իրեն փորձի կարօտ և կատարելութեան ենթակայ ծրագրի մը ներկայացուցեր է Ազգին: Բայց այժմէն զայն գործադրութեան դընելով՝ և միայն վեցամսեայ փորձով մը ըստացուելիք գիտողութիւններով կատարելագործելու առաջարկութիւնը՝ ներքուի մեզ ըսել՝ խիստ և անգործադրելի պահանջում մը կը թուի: Եւ ահաւասիկ պատճառը:

Կանոնադրութիւնը քանի չափ ուսմանը որոշած, և ինչպէս արդէն յիշեցինք, տասնամեկ տարի ալ ուսմանց տեղորութեան ժամանակ սահմանած է:

Արդ, տասն և մէկ տարուան ընթացքի մը փորձը՝ վեց ամսուան մէջ ՚ի նշպէս կարելի է կատարել, ՚ի սեւէ որ փոխանակ Աւստրիական խորհրդի շնամ կանոնադրութեան՝ ազգային վարժարանները փորձի ներքե պիտի դրուին, և վեց ամսէն ետև ալ դարձեալ բան մը չպիտի կրնայ հասկոյիլ: Ըստ որում տասն և մէկ տարուան մէջ ըլլալիք փորձ մը վեց ամսուան մէջ կատարելը բնականաբար անհնար է:

Ըստ մեզ՝ աւելի պատշաճ և աւելի օրինաւոր կը թուեր և կը թուի՝ այն ծրագրին այս կերպով գործադրութեան սպարդիւն փորձի մը յանձնել յառաջ առաւել ձեռնհաս ուստրիականներու քննութեանը յանձնել, և այն արդիւնաւետ բովէն անցունելով գտուելէ և կատարելագործուելէ ետև ՚ի նշ հանուր ժողովոյ վաւերացմանը ներկայացնել, և արդ վերջնական կերպով գործադրել ընել:

Վասնից միայն ազգային վարժարաններն սպարդիւն փորձի մը ներքե դրուելու անպատահութիւններէն ազատ կը մնան, մի-

անպատայն անկէ ճշմարիտ աղբախրաց փափաքին միակ նպատակն եղող ազգային գաստատարութեան կատարեալ հիմնադիր մ'ը վարժարանաց ընդհանուր խորհրդութեան ընտրել կանոնադրութիւն մը կրնայ ընծայուել Ազգին:

ՄԵՆՏՈՐ ԵՐԻՏԵՍԵՐԴԵՅԻ

ՆԱՄԱԿ Զ. Արժան դուարձութիւնք. — Երեկոյան դրօսանք. — Հաճոյք ընթերցանութեան. — Երաժշտութիւն և ուրուագիծ. — Երաժշտութիւն սովորելու արժան գաղտնիք. — Խաղ. — Ճարտարակ. — Գրգռեցուցիչ ըմպելիք. — Ծուխ քաշելու զգուշիկ մտրութիւնք. — Պարտաւանք ընդդէմ կանանցի փափկութեան. — Յակոբ Ա. թագաւորին ծխախոտի դէմ հանած արդեւքը. — Երեկոյն յառաջ եկած արդեանց վրայ Ապրիլնի խորհրդը. — Փառարան. — Արդի թատրոնը. — Գերագոյն դարգացումն գրականութեան և արուեստից. — Հայհոյելու մտրութեան անուականաց մէջէն վերնալը. — Փատերք. — Կիմակք. — Գերդաշնակք, կաքաք, եւայն:

Մի՛ կարծեր, իմ երիտասարդ բարեկամ, թէ գրեք բանաւոր զուարճութեան և հանդատութեան զօրիկ կուզեմ: Արեւը միշտ բարուած չկրնար ըլլալ: Սակայն կուզեմ որ քու ուշադրութիւնը արժան և օգտակար զուարճութեանց ուղղեմ: Բայ երեկոյան դրօսանացը համար հրահանգիլ խօսակցութեան և կարգաւոր պէս խնայողական զուարճութիւններ չկան: Ասոց ամեն մէկին փայտք ասիկէ ետքը ընդարձակ խօսելու առիթ կունենան: Վասն ժամանակի ընտրելի ընկերութիւն մը չգտնուիլ, բայց կանոնաւորեալ և հանձարեղ գերբաստաններու մէջ զիրքերը միշտ պատրաստ են: Արդեւք մարդուս միտքը գիտութեամբ կը զարգարէ: Պատմութիւնը, որ անցեալ տրանց և մարդոց փորձառութիւնն է, կարգաւոր մերկնը կրնայ ըլլալ: Մարդկային բնութիւնը ամեն դարերու մէջ մի և նոյն է: Մտայ և նիւթի օրէնքը չխանգարուիլ, և այսպէս կարճ կենաց մը մէջ կրնանք այնչափ բան զիտալ և դատել գրոց միջոցաւ՝ որպէս թէ դարձով ապրած ըլլայինք, եթէ ուրիշ լոյս ընենեայինք մեզ զն առաջնորդելու համար՝ բայց եթէ միայն մեր անձնական փորձառութիւնը: Արդեւք նմանապէս կը գորացնէ և քոյ մտաւորական կարողութիւնները գործադրութեան կը բերէ:

«Վասն գուարճութեանց զուարճիկ կրէ Տրթթը Էջըն, որք սպաս դատարարութեան սէր մտրդուն կը ներկայանան, վաստահութեան կը կրնայ դուրիլ ՚ի գրոց առեւտուած զուարճութիւնը: Օսմանացան, հաստատուն և զիւրին ուսմանց մէջ ամենեւին ասոր հաւատարող մը չկայ, և մտայ ոյժ տալու համար կարգաւոր քիչ բանէ վար կը մնայ: Երեւակայ թէ թէ ստով կարող կըլլանք աշխարհիս վրայ սպրած ամենամեծ և գերիւմաստ արանց ուրուականները մեր քով ունենալու, և զանոնք պարտաւորցնելու որ օգտակար առարկաներու վրայ մեզն հետ խօսին: — Ի՛նչ անընդհան առաւելութիւն պիտի համարինք զայս, և ՚ի նշպէս գերազանց ամենայն հասարակ զուարճութիւններէ: Վա՛ստահ անթիւք մատենագրարանի մը մէջ իրապէս մեք այս կարողութիւնն ունինք, վասն զն կրնանք Քանոնիկի և Արարու հարցումները նել իրենց ճակատամարտներուն վրայօք, Գրեթթենեայ և Արիւրնի փաստաբանել տալ, Սոկրատայ և Պլատոնի ունկրեալաց մէջը խառնուիլ, և Երկրորդ սէն ու Եւանգելի բացատրութիւններ ընդունիլ: Գրոց մէջ ամենամարտար մարդոց ընտրելագոյն խորհրդածութիւնները կունենանք իրենց չքնադոյն հաղուստով, և այսպէս մեր հաճոյից համեմատ կրնանք ապշութիւնն ու անպիտութիւնն արտաբերելով՝ մեր մտայ դուռները միայն գիտութեան և հանձարի համար բանալ:»

Մտայ մաքուր և առողջ զուարճու-

